

РЕШЕНИЕ

№ 519

Гр. Перник, 13.11.2014 година.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, в публично съдебно заседание проведено на двадесет и седми октомври през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

Съдия: Ивайло Иванов

при съдебния – секретар В.Х., като разгледа докладваното от съдия Иванов административно дело № 629/2014 година по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка чл. 26 и следващите от Правилника за организацията и дейността на Междуетадомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет /ПОДМКМП/.

Образувано е по жалба на И.А.С. от гр. Перник, ул. „*****“ срещу Протокол № 1 от 17.04.2014 година, приложение № 2 към т. 2 и т. 3, на Междуетадомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет /МКВП/, в частта, за разликата до претендираната сума над определеното обезщетение от 798 лева за щетите от земетресението от 22.05.2012 година на територията на гр. Перник.

По изложените в жалбата съображения, че по отношение на оценката има влязло в сила решение № 430 от 13.11.2013 година по административно дело № 215 по описа на Административен съд Перник за 2013 година, с което преписката е върната на комисията със задължителни указания се релевира, че протоколът в оспорената част, е несъобразен с оценката, установена по делото в размер на 5 624.81 лева, поради което се моли като незаконосъобразен да се отмени. Във връзка с изложеното се оспорва установената с протокола оценка за разликата до действително установената или в размер на 4 826.81 лева. Твърди се, че видът на щетите, респективно тяхната оценка са били установени по делото с влязло в сила решение, което е задължително за страните. Прави се довод, че ако страната не е била съгласна с оценката е имала правната възможност да я оспори респ. да обжалва решението.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателя редовно призован не се явява и не изпраща представител.

Ответникът Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет, чрез юрисконсулт Янакиева оспорва жалбата. Изтъква съображения за недопустимост на жалбата с оглед визираното решение, с което преписката е върната на Комисията за ново произнасяне по искането на Кмета на Община Перник за отпускане на сумата от 798 лева, което е уважено, поради което се твърди, че актът е позитивен. По същество се визира, че изцяло в компетентността на комисията е на кои лица и каква сума да се отпусне.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима, като подадена от адресат на акта, засегнат от същия, доколкото видно от последната се оспорва протокола за разликата над определената сума от 798 лева или за разликата от 4 826.81 лева, която сума не е отпусната на жалбоподателя. По отношение на тази сума е налице отказ, който страната оспорва, видно от изричното ѝ изявление в жалбата. Решението, в частта му за определеното обезщетение в размер на 798 лева не се оспорва и като необжалваемо е влязло в сила, съответно за претендираната разлика жалбоподателя И.А.С. има правен интерес да оспорва решението /в този смисъл са били оспорванията по идентични дела – решение № 3246 от 07.03.2014 г. на ВАС по адм. д. № 16546/2013 г., VI отд. на ВАС, решение № 6015 от 07.05.2014 г. на ВАС по адм. д. № 271/2014г. VI отд. на ВАС и други/, отново с предмет протокола, в частта му за неприсъдената сума като разлика.

Във връзка с последното спорът е правен и е свързан с влязлото в сила решение № 430 от 13.11.2013 година по административно дело № 215 по описа на Административен съд Перник за 2013 година, видно от което по жалба на И.А.С. е отменено решението по протокол №1 от 11.02.2013 година в частта му по т. 5, приложение № 2 т. 1061 на МКВП при МС, с което му е отказано предоставяне на възстановителна помощ за подпомагане и възстановяване на жилището му засегнато от земетресението като преписката е изпратена за ново произнасяне на ответника. Решението е влязло в сила на 07.12.2013 година, след като не е обжалвано от МКВП.

Видно от решението /стр. 5, абзац предпоследен/ –по отношение на жалбоподателя И.А.С. – „не се установява по делото да са налице леки вреди, нито пък тези вреди да се обхващат от приложното поле на чл.29, ал.3 от Правилника, така както е приел органа, с оглед на което се приема, че е нарушен и материалния закон“.

Следователно между страните с влязлото в сила съдебно решение са формирани мотиви във връзка с материалната незаконосъобразност на отказа по отношение на щетите, а за вида и характера на същите по

делото е било изслушана съдебно – техническа – оценителна експертиза, която ответникът не е оспорил. Видно от последната, приложена ведно с делото, щетите са оценени на 5 624.81 лева, като в.л. инж. Цветков прави извода, че „оценката, изготвена от оценителя на Община Перник на обща стойност от 797,94 лева не отговаря на нанесените щети“ /заб. която оценка не е споделена от ответника, предвид първоначалния му отказ/.

С оглед изложеното, настоящата инстанция приема за правилни доводите на жалбоподателя, че решението на АС Перник, на което същият се позовава - е задължително и по отношение на оценката и съображенията за това са в две насоки. Първо съдът, отменяйки акта е формирал мотиви не само във връзка с процесуалната незаконосъобразност на акта, но и касателно на неговата материална незаконосъобразност. Тези указания по тълкуването и прилагането на закона са задължителни за органа, видно от чл. 173, ал. 2, последно предложение от АПК при връщане на преписката. В съдебния си акт – съдията – докладчик е достигнал до констатацията, че следва да върне преписката на органа, тъй като не може да реши въпроса по същество – формира задължителни указания за това как трябва да се тълкуват и приложат от ответника разпоредбите от правилника.

Тези задължителни указания в посоченото съдебно решение, касаят извода за характера и вида на щетата, за което са използвани специалните знания на в.л., направило констатацията за неправилността на предложеното обезщетение от оценителя на община Перник в размер на 797.94 лева и предоставило неоспорено заключение за действителния размер на вредите. Да се приема обратното означава да се адмирира процесуалното поведение на ответника като страна, обвързана с посоченото съдебно решение и неговите задължителни указания по решаването на спора по същество - да не се съобрази с последицата на съдебния акт, изразяваща се в неговата сила на присъдено нещо включително да се допусне злоупотреба с правото като се позволи на страната да поправи своето процесуално бездействие /по оспорване на заключението и обжалване на решението/ в приключилото съдебно производство. Следователно след като в решение на АС Перник е прието, че актът е материално – незаконосъобразен, доколкото се възприема въз основа на заключението, че щетите не са текущ ремонт, основание за отказ, то за същите е допустима определената от в.л. възстановителна помощ, доколкото последното е формирало и изводи за оценката, невъзприета от ответника, но дадена от оценителя на Община Перник именно в размер, подобен на определения от 798 лева. Правомощието на ответника, заключаващо се в неговата оперативна самостоятелност по въпроса колко от тази помощ да отпусне се свежда до решението на същия тя да бъде до 70 % от реалната ѝ стойност и не е обвързано с

оценката на оценителя на Община Перник, доколкото това решение е прието на заседание от 11.02.2013 година. В този смисъл е съдебната практика /решение № 3246 от 07.03.2014 година на ВАС по адм. д. № 16546/2013 г., VI отд. на ВАС/, което безспорно приема, че има три критерия за определяне размера на финансовите средства, които се/не се/ отпускат -не се подпомагат със средства за възстановителна помощ, щети оценени до 1500 лева; в останалите случаи за възстановителна помощ се отпуска 70% от оценените щети и максимално допустим размер на помощта – 10 000 лева. Също по отношение на останалите предпоставки – безспорно се релевира приложното поле на чл. 29, ал. 2 ПОДМКВПМС, предоставената за всеки обект помощ да се определя в зависимост от претърпените вреди в размер, осигуряващ минимално необходимите битови условия на лицата по чл. 26, ал. 2 ПОДМКВПМС като съгласно чл. 29, ал. 3 от ПОДМКВПМС, не се предоставя възстановителна помощ за текущ ремонт по смисъла на § 5, т. 43 ДР ЗУТ /решение № 4363 от 31.03.2014 г. на ВАС по адм. д. № 16693/2013 г., VI отд. на ВАС/.

Следователно с отмяната на отказа да се отпусне възстановителна помощ при връщане на преписката на ответника с решение № 430 от 13.11.2013 година по административно дело № 215 по описа на Административен съд Перник за 2013 година са формирани задължителни указания по чл. 173, ал. 2 от АПК, свързани с тълкуването и прилагането на закона за правилното решаване на спора, като е установен правопораждащия притезанието на жалбоподателя фактически състав, свързан с това, че има право на възстановителна помощ, че вредите не са текущ ремонт и техният действителен размер е 5 917 лева, включително е приет за неправилен предложението първоначално от Община Перник, /който МКВП не е възприела/ размер от 797.94 лева. Правомощието съответно на ответника, при връщане на преписката, изразяващо се в неговата оперативна самостоятелност – се свежда до правото му /ако го упражни и то при еднакви условия на третиране за сходните случай – чл. 8, ал. 2 от АПК/ да редуцира тази помощ до 70% от установената 5 917 лева. След като не е направил това и е определил само 798 лева, то жалбата за разликата е основателна и следва да се уважи, като съответно преписката се върне на ответника за произнасяне съобразно формираните задължителни указания.

С оглед изхода от спора следва да се уважи искането на жалбоподателя за присъждане на направените съдебни разноски в размер на 10 лева, представляващи платена държавна такса.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 3, последно предложение от АПК настоящия съдебен състав при Административен съд Перник

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата И.А.С. *** отказа на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане при Министерския съвет, с Протокол № 1 от 17.04.2014 година, приложение № 2 към т. 2 и т. 3, да отпусне на жалбоподателя за къща в гр. Перник, ул. „***** възстановителна помощ над размера от 798 лева до пълния размер от 5 917 лева на официално установените щети по жилището му.

ИЗПРАЩА делото като преписка на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане при Министерския съвет, която да постанови решение съобразно задължителните указания в мотивите.

ОСЪЖДА Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане при Министерския съвет да заплати на жалбоподателя направените по делото разноски в размер на 10 лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: /п/